

skal beholde Stutteriet. Jeg troer imidlertid ikke, at Cavalleriets Rolle har været saa stor, at man skal give saa mange Penge ud, som Stutteriet koster, for at Cavalleriet kan faae bedre Heste. Dertil kommer, at Cavalleriets Fordringer til Hestene i Tidernes Længde ere blevne større. I ældre Tid vare Cavalleriets Heste mindre, men Tid efter anden vare Fordringerne blevne større og større, og nu forlanger Cavalleriet, at Hestene skulle maale 10 Qvarteer 2 Tommer, og det er en saa betydelig Størrelse, at Cavalleriet nu ikke kan faae sine Heste af den Race. — Jeg kan ikke ret tale i Aften, da jeg har ondt i Dinene, og Huset blænder mig; jeg maa derfor standse.

R. Wederfen: Denne Sag er mægtelig af en saadan Natur, at man ikke skal gaae allfor overilet tilværks, men lade den gaae sin jevne rolige Gang. Jeg kan meget godt forstaae den høitærede Ministers Betænklichkeiten ved det Skridt, som her er foreslaaet; i Særdeleshed, naar man seer hen til, hvor gammel en Institution det frederiksborgske Stamstutteri er, kan jeg godt forstaae, at Regjeringen har meget store Betænklichkeiten ved at gaae til at nedlægge det uden en foregaaende meget alvorlig Overveelse. Det er vist ogsaa det ærede Things Tanke, at man i dette Spørgsmaal skal gaae meget forsigtig tilværks, ikke for vort Lands Hesteavls Skyld, — det har bestandig forekommet mig, at med den smule Stutteri, som vi have i Frederiksborg, kunne vi dog ikke tænke at gavne vor Hesteavl i nogen betydelig, ja, jeg vil ogsaa sige, end ikke i nogen ubetydelig Grad — men netop fordi der udenfor denne Sal er Enkelte, som mene, at vi her fra vort Standpunkt ikke kunne optræde med den tilbørlige Sagkundskab eller det tilbørlige Kjenndskab til denne Institution, og at vi derfor lade os forlede af Stemninger osv.; alene af denne Grund skal vi være lidt forsigtige. Men idet jeg advarer mod at gaae for hastig tilværks, maa jeg tillige erklære, at det ligger i Sagens Natur, at dette heller ikke er Forslagets Mening, eftersom det først fremkommer nu, efter at Sessjonen har været saa længe. Da det saaledes er vanskeligt at tænke sig, at det kan gaae igjennem i indværende

Session, vil der i Mellemtiden være Leilighed til en alvorlig Overveelse. Naar den høitærede Indenrigsminister udtalte, at der lød Stemmer om, at vor Hesteavl i de senere Aar var gaaet tilbage, og at Stamstutteriet i Frederiksborg dog maaskee havde forhindret, at den var gaaet tilbage i nogen overordentlig høi Grad, saa at vore Heste endnu være temmelig søgte, saa troer jeg vel heller ikke, at vor Hesteavl er gaaet tilbage i nogen overordentlig Grad; men paa den anden Side troer jeg ligesaa lidt, at enten Stamstutteriet eller Landstutteriet, som i sin Tid bestod, har bidraget til, at Tilbagegangen ikke er skeet, eller, hvis der virkelig er Tilbagegang — hvad jeg dog ikke anlager —, at det er paa Grund af Stutteriets Virksomhed, at denne kun er tilstebe i ringe Grad. Nu er det naturligt, at de, der staae dette Stutteri nær, som ofte komme i Forbindelse med det, og see nogle ret kjønne Heste, ønske at bibeholde det; thi naar man seer det enkelte Individ, saaer man let det Indtryk, at det er en Binding for Landet at beholde Stutteriet. Af denne Grund kan man godt forstaae, at der fra denne Kant kommer Udtalelser om at beholde det, og dobbelt kan man forstaae, at de Mænd, der særlig give sig af med det, og — det maa man sige — have Interesse for det, nemlig Stuttericommissionen, gjør Alt muligt for at bevare det. Siden denne ifølge Loven af 23de Januar 1862 er kommen til at virke for det, har jo dens Opgave maattet være at arbejde for dets Beholdelse, og den har maattet sætte en Værdi i at kunne bringe noget Godt ud af de ringe Kræfter, som ere tilstebe. Alt dette kan man, som sagt, meget godt forstaae, og naar der nu kommer Forslag frem, som gribe forstyrrende ind i disse Mænds Virksomhed, er det let forklarligt, at der reises Modstand derimod fra deres Side; men jeg troer, at naar man bortseer derfra, nu i en Række af Aar har seet alle de Beretninger, som ere indkomne fra Stamstutteriet, og naar man kjenner dets Virksomhed i de samme Aar, maa man sige til sig selv, at de Kræfter, som ere tilstebe, ere for ringe til, at man endog i en Mennestealder vil kunne vente sig noget synderligt Udbytte af Stutteriet. Seet fra det Standpunkt drifter